

Mölle-Jinsen talte en gång om för mig, att där i Mellby var en smed, som var så galen och ville lära svartkonster. En gång var Mölle-Jinsen i kyrkan, men rätt som han satt där, förnam han, att där var något galet hemma. Han skyndade sig hem, och när han kom dit, satt den lille smeden där med pysslingar runt omkring sig, och de ville inte lämna honom i fred; de ville ha något att göra. Han hade fått fatt i svartkonstboken och manat fram dem, men så kunde han inte bli av med dem igen. Där stöd en halmkorg full med ärter, dem kastade Mölle-Jinsen ut på golvet och befallde dem att plocka upp dem. Då fick pysslingarna något att göra, och smeden blev fri, men han vågade inte stanna kvar, utan tog sin mössa och sprang. Sedan manade Mölle-Jinsen bort dem.

När Mölle-Jinsen och hans son Johannes var döda, tog den andre sonen Oskar kunskapen med sig till Amerika.

Måns Svensson i Nösvala hade en gång varit hos Mülle-Jinsen och hälsat på honom. Det blev sent, innan han kom i väg hemåt, och mörkt var det. Måns blev nästan mörkrädd, men Mülle-Jinsen sade: Åh, skitt, jag ska ställa om, så att du får ljus. Ja, Måns kom ut, och det var så mörkt, att han inte kunde se sin egen hand. Men vid det att han kom litet ut, var det ljust som dagen. Det ljuste honom ända hem; om han gick sakta, följde det sakta med, och om han sprang, följde det med honom i alla fall. Han sade, att hade han mött någon på vägen, hade han sett dem, men de hade inte sett honom. Måns Svensson har själv talat om det för mig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3004

3004

Det var en dräng, som spelade på lotteri, i Hamburg, tror jag att det var. Han gick till Mölle-Jinsen - Jöns Olsson hette han förresten -, för att han skulle hjälpa honom att ta ett nytt nummer med vinst. Men det ville inte Mölle-Jinsen: Det kan du själv göra. Gå till Brönnestad kyrka; om det är någon du där känner, så ska du tilltala honom, så ger han dig besked. - Ja, drängen var inte rädd utan gick till Brönnestad kyrka, och där fick han tag i en, som sade, att han skulle få besked nästa natt. Han gick till Mölle-Jinsen och talade om det. Mölle-Jinsen hade bara sagt så för att pröva drängen; han trodde aldrig, att han skulle våga göra det, och nu sade han: Jag får väl själv göra det då. På kvällen, innan han lade sig, tog han ett ljus och en griffeltavla och satte vid sängen. På natten kom där en ande och gav honom besked, och han skrev upp siffrorna på tavlan. Men han tog fel på en siffra, annars hade drängen vunnit. .

Det var en prost, som hette Müller. Han släppte inte fram Mölle-Jinsens påg johannes. Mölle-Jinsen blev arg och sade: Har han gjort det för pojakens okunnighet eller odygd gör det ingenting, men har han gjort det för sitt stora högmodsk skull, skall han inte hålla en predikan till. Och prästen blev sjuk. Han sökte en klok gubbe i Äspinge, som hette Slinken, men prästen var snål, och han betalade inte mer än hälften av vad Slinken ville ha för sitt besvär, och då gjorde Slinken honom inte mer än till hälften bra. Han fick bara hålla en halv predikan till. Sedan blev han sjuk, och kom aldrig upp i predikstolen mer.

När Hovdala tog Elestorps by och lade under sig, var där en gammal gumma, som sade, att släkten skulle bli utfattiga i fjärde led för den skull. Och det har gått i uppfyllelse.